

да ся че Господарь-тъ има нѣкакве
впоразумѣніе съ діавола.

Тогавъ старый злодѣецъ достигна
въ ужаснѣ лудость, и надума всякаквы
злословія и клятвы върху Христовула“.
о жестокий выкаше съ запеняны-ты
си уста отъ побѣняваніе, той е самъ
си причина-та на злостастіе-то ни“ !
Злодѣецъ-тъ Ликогіанъ ся ожесточи и
не угаждаше веке, че той отъ само се-
бе си за свои-ты злины падна въ зло-
щастіе. Напротивъ другарь-тъ му нач-
на да плаче горко; да ся оплаква и д
го мѣмре. Ахъ думаше, да не бѣхъ по-
вѣрвалъ твои-ты прельстни тѣлкуванія
ты ми обѣщаваше весель животъ, съ
почести и богатства, а сегане глѣдамъ
напрѣдъ си друго ничто, освѣнь само
страшиѣ смърть ! Ты ми думаше, че не
струваме зло; че Богъ не наказва грѣ-
ха нито на тойзи свѣтъ нито на дру-
гия; нѣ единъ гласъ отъ сѣрдечны-